

1.

Piotr i Anna chcą wieczorem obejrzeć ciekawy film. Przeglądają tytuły dostępne w serwisie streamingowym. Po chwili decydują się na „Zawiasy”.

Film okazuje się bardzo dobry: dobrze skonstruowana intryga, świetna gra aktorska, zaskakujące zakończenie. Piotr i Anna wyglądają na bardzo zadowolonych ze swojego wyboru.

Piotr: Ale dobry film!

Anna (z uśmiechem): Cholernie nudny!

- Anna wypowiada zdanie, które nie zgadza się z faktycznym stanem rzeczy albo które nie wyraża rzeczywistych uczuć, stanów, emocji Anny.
- Ton głosu Anny jest inny, niż “naturalny” i sugeruje potrzebę niestandardowej interpretacji.

2.

Piotr i Anna chcą wieczorem obejrzeć ciekawy film. Przeglądają tytuły dostępne w serwisie streamingowym. Po chwili decydują się na „Zawiasy”. Piotr przytacza jednak zasłyszaną opinię, że film jest nudny.

Film okazuje się bardzo dobry: dobrze skonstruowana intryga, świetna gra aktorska, zaskakujące zakończenie. Piotr i Anna wyglądają na bardzo zadowolonych ze swojego wyboru.

Piotr: I co powiesz?

Anna (z uśmiechem): a. Cholernie nudny film!

b. Ta zasłyszana przez Ciebie opinia była nietrafna.

- Anna wypowiada zdanie, które nie zgadza się z faktycznym stanem rzeczy albo które nie wyraża rzeczywistych uczuć, stanów, emocji Anny.
- Ton głosu Anny jest inny, niż “naturalny” i sugeruje potrzebę niestandardowej interpretacji.
- Anna przywołuje (-> parodia) wskazaną wcześniej opinię i negatywnie ustosunkowuje się do niej (wyśmiewa ją). Zachowanie parodiujące i zachowanie parodiowane muszą być podobne. Zachowanie parodiujące wiąże się z wyolbrzymieniem, przesadnym wykonaniem, nadekspresją...

3.

Piotr, Anna i kilku innych studentów przygotowują się razem do kolokwium z logiki. Nie mogą sobie poradzić ze szczególnie trudnym zadaniem.

Nagle Piotr szybko zapisuje na kartce kilka formuł i pokazuje je pozostałym studentom. Okazuje się, że jest to rozwiązanie zadania!

Piotr: Ale jestem bystry!

Anna:

- a. Dobry jesteś!
- b. No, prawdziwy geniusz z Ciebie! (-> parodia, która jest formą krytyki)
- c. Och, masz sporą wiedzę z logiki!
- d. I bardzo skromny. (-> ... , forma krytyki)
- e. No, całkiem przyzwoicie Ci poszło.
- f. Jesteś beznadziejny z logiki!

Zachowanie parodiujące (No, prawdziwy geniusz z Ciebie) i zachowanie parodiowane (Ale jestem bystry), pierwsze przypomina i przerysowuje drugie.

4.

Piotr, Anna i kilku innych studentów przygotowują się razem do kolokwium z logiki. Nie mogą sobie poradzić ze szczególnie trudnym zadaniem. Piotr panikuje. Mówi, że w ogóle nie rozumie logiki.

Nagle Piotr szybko zapisuje na kartce kilka formuł i pokazuje je pozostałym studentom. Okazuje się, że jest to rozwiązanie zadania!

Piotr: Ale jestem bystry!

Anna:

- a. Dobry jesteś!
- b. No, prawdziwy geniusz z Ciebie!
- c. Och, masz sporą wiedzę z logiki!
- d. I bardzo skromny.
- e. No, całkiem przyzwoicie Ci poszło.
- f. Jesteś beznadziejny z logiki!

5.

Dialog z serialu "Gambit królowej" (nie jest to wierna cytata)

A: Gniew jest jak przyprawa. W małych ilościach poprawia smak. W dużych ilościach wszystko psuje.

B: Znalazłeś to w chińskim ciasteczku?

A: Nie. Tak mówił mój nauczyciel matematyki z liceum.

6.

A: Gniew jest jak przyprawa. W małych ilościach poprawia smak. W dużych ilościach wszystko psuje.

B: Gniew jest jak paliwo. Podawany w kontrolowanych dawkach napędza silnik, niekontrolowane wybucha.

7.

Piotr i Anna przygotowują przyjęcie. Będzie pizza, krostki z barszczem, a na deser pączki i faworki. Goście jeszcze nie przyszli. Piotr co jakiś czas sięga do przygotowanych półmisek. Zjadł już trzy krostki, dwa pączki i kilka faworków.

Anna:           Może jeszcze kawałek pizzy?

8.

Dziękuję! (do kierowcy, który wymusił pierwszeństwo).

9.

Piotr i Anna chcą wieczorem obejrzeć ciekawy film. Przeglądają tytuły dostępne w serwisie streamingowym. Anna, w przeciwieństwie do Piotra, nie cierpi kina akcji.

Piotr:   Może „Rambo: ostatnia krew”?

Anna:   Ty się dobrze czujesz?